

Aina kun nämä hitaat biisit soivat, mietin vaan, että missä olet. Mietin, et mikset ole minun vieressäni ja pidä minusta kiinni. Samalla tavalla, kuin kaikilla muilla. Minusta on vaan niin väärin, että jouduin luopumaan sinusta niin aikaisin. Miksi minä jouduin kasvamaan aikuiseksi ilman sinun tärkeää tukeasi. Mikset nähnyt minun ripillepääsyä, peruskoulun loppumista, ammattiinvalmistumista, elämäni rakkautta. Kaikkia elämäni tärkeitä hetkiä. Jokaisena tärkeänä hetkenä olen vaan miettinyt, että miten ihanaa olisi ollut jakaa jokainen näistä hetkistä sinun kanssa. Mikset vaan voisi olla täällä minun tukenani. Haluaisin sinut oikeasti tänne, kaipaen sinua vaan liian paljon. Vaikka no, kyllä tiedän, että katselet minua ja meitä muita, ylhäältä, pilven reunalta. Toivottavasti me olemme tehneet mielestäsi hyviä juttuja. Halusin vain kertoa, etten ole unohtanut sinua. Enkä koskaan unohda. Olet tullut taas enemmän ja enemmän ajatuksiini, koska olet tavallaan "tullut kotiini", tai siis, minähän sinut itse halusin tuoda. Rakastan sinua.